

vil sprede de der scannere ud på alle hænde adresser og sprede personalet ud på alle hænde adresser, så kan det jo blive sværere at indfri den her forudsætning.

Når jeg ser på, hvad vi har af scanningskapacitet i Danmark målt op mod en række sammenlignelige lande, kan jeg jo se, at vi f.eks. både har flere CT- og MR-scannere, end man har i Tyskland.

Så det her handler i høj grad også om organisatorisk at indrette sig på en sådan måde, at vi bruger det udstyr, vi har, bedst muligt. Det er hele ideen med den omstilling, der finder sted i det danske sundhedsvæsen i øjeblikket, og jo mere politisk mod, der udvises fra Christiansborg, jo mere man sætter en støttende hånd under også at træffe de på overfladen mindre populære beslutninger, jo større er sandsynligheden også for, at vi kan komme i mål med det, det egentlig handler om, nemlig at gøre de syge patienter raske.

Jens Peter Verner (S):

Nu har ministeren været sundhedsminister i 5½ år og har fortalt meget om, hvor store svigt der var tidligere. Vi har inden for det seneste år haft kræftsager, de her sager og også andre sager, hvor patienterne ikke bliver behandlet.

Her er der altså tale om en meget stor del, der ikke når de mål, der er sat, og konsekvensen, hvis man ikke bliver behandlet rettidigt, er jo åbenbart, at der er en meget, meget stor risiko for, at man så ikke kommer over sygdommen, eller også kommer man over sygdommen med et langt dårligere behandlingsresultat.

Derfor synes jeg, at ministeren i stedet for at lave så meget polemik om det her skulle tilkendegive, at vi altså skal nå det her mål. Det er jo åbenbart sådan, at behandling inden for bare 3 timer vil være en stor hjælp, og der er jo ikke nogen som helst steder i det her land, man ikke kan komme ind på et sygehus med scannere inden for 3 timer. Derfor er det altså et spørgsmål om at få disse ting til at fungere og få det til at fungere sådan, at patienterne bliver behandlet.

Kl. 14.45

Jeg tror heller ikke, sundhedsministeren er tilfreds med det, eller det ved jeg, for jeg så i en af aviserne, at sundhedsministeren heller ikke synes, det er godt nok, at kun 63 pct. bliver behandlet til tiden. Og det er nu engang sådan, at uanset hvor meget ansvar man lægger over på regionerne, så leverer de jo efter den økonomi,

de får stillet til rådighed af sundhedsministeren. Sådan hænger det jo da også sammen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, sådan hænger det jo ikke kun sammen. Det hænger selvfølgelig sammen med, hvilken økonomi man stiller til rådighed, men det hænger jo også sammen med, hvilke vilkår man i øvrigt giver regionerne for at løse deres opgaver.

Og det er jo der, jeg bliver fuldstændig rundforvirret, må jeg sige, for vi har sådan set haft en enighed om – troede jeg – at sige, at hvis vi vil sætte patienternes overlevelse og helbredelse først, er vi altså nødt til at organisere vores sundhedsvæsen mere beagvet, sådan at vi ikke smører scannere og personale ud i et meget, meget tyndt lag, men koncentrerer ressourcerne nogle færre steder. Når man så begynder at efterleve det, stiller Socialdemokratiet sig op og siger: Nu bliver der vist lidt for langt til sygehuse-
ne.

Vi står med den her udfordring, som i øvrigt er positiv, nemlig at vi år for år skal blive bedre og bedre på det her område, og så skal vi altså stå og garantere, at vi når de mål, selv om vi indretter os uhensigtsmæssigt.

Hr. Jens Peter Verner siger, at der næppe findes nogen sygehus, man ikke kan nå inden for den her frist, men hele pointen er jo altså, at man risikerer at komme hen på det forkerte sygehus. Det er sådan set det, der er hele ideen i at prøve at samle de her akutberedskaber på nogle færre adresser, sådan at man kommer i ekspert-hænder første gang.

Og nej, jeg er ikke tilfreds, for når vi har en faglig standard, der hedder, at vi skal nå 95 pct. inden for et døgn, så er man da først tilfreds, når man når det. Men jeg glæder mig da over, at vi dag for dag bliver dygtigere.

Jens Peter Verner (S):

Det er selvfølgelig helt afgørende, hvis man får en hjerneblødning i hjemmet, eller hvor man måtte befinde sig, at man så kommer hen på det sygehus, hvor de har en scanner. Alt andet ville jo være fuldstændig tåbeligt. Og vi har heller ikke på noget tidspunkt givet udtryk for, at det ikke skulle være sådan. Selvfølgelig skal man derhen, hvor man kan få behandlingen.

Men i det her tilfælde er det altså sådan – som det er oplyst for mig – at behandlingen skal sættes i gang inden for de der ca. 3 timer for at være fuldstændig effektiv. Derfor er det altså afgø-